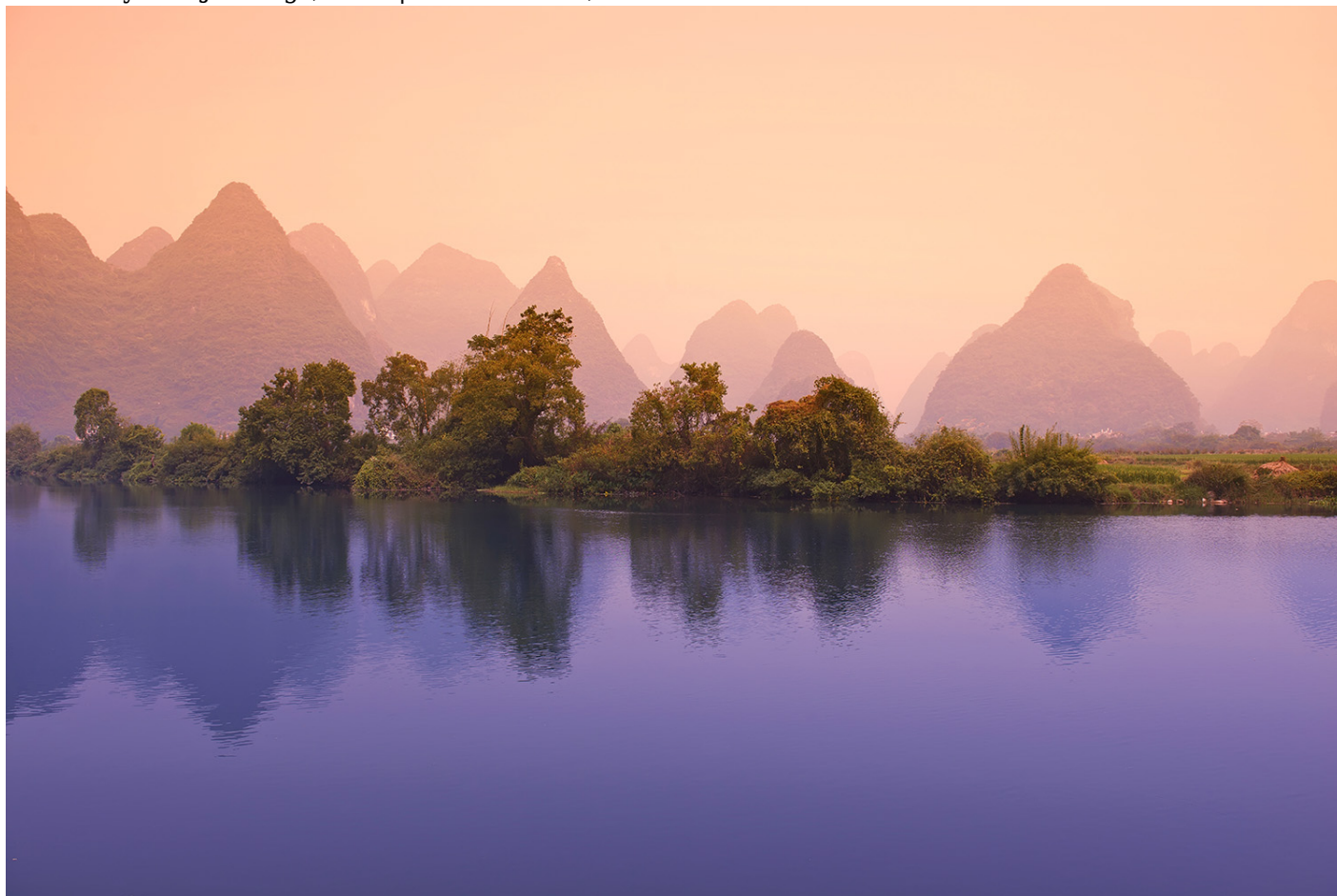

Gniew Ojca, Zastępcy i pojednanie

written by Tim Jennings, M.D. | November 28, 2008

NOVEMBER 28, 2008

Nie wiem, jak zrozumieć następującą wypowiedź: „Majestat nieba, z miłości i litości nad upadłym człowiekiem zaoferował, że stanie się jego zastępcą i poręczycielem; poniesie winę człowieka; weźmie na siebie gniew Ojca, który w innym przypadku spadłby na człowieka z powodu jego nieposłuszeństwa.

Prawo Boże było niezmiennie. Nie mogło zostać unieważnione ani w najmniejszej mierze uchylone by dostosować je do człowieka w upadłym stanie.” (EGW, „Confrontation”, s.16, tłum.własne). - E.

Ktoś inny napisał:

Jak można wyjaśnić cytat: „Zadaniem Chrystusa było pojednanie człowieka z Bogiem poprzez Jego ludzką naturę, a Boga z człowiekiem poprzez Jego boską naturę.” (EGW, „Confrontation”, s.38, tłum.własne)

Chodzi mi przede wszystkim o ostatnią część zdania. - H.

Chciałbym polecić 'E', by przeczytał mój blog zatytułowany [Chrystus - nasz Zastępcy](#).

Chrystus jest 'zastępcą ludzkości' w tym sensie, że jako człowiek dokonał misji, która miała na celu:

- objawienie prawdy o Bogu poprzez bezgrzeszne, przepełnione miłością życie (co było misją powierzoną Adamowi, lecz nie spełnioną przez niego) jak również
- ukształtowanie w ludzkim ciele doskonałego, bezgrzesznego charakteru a tym samym odwrócenie szkód, jakie grzech wyrządził całemu stworzeniu.

Chrystus przewyciężył infekcję strachu i samolubstwa (infekcję grzechu, prowadzącą do grzesznych czynów) oraz doskonale odtworzył w ludzkości miłość Bożą. Jest On teraz źródłem wiecznego zbawienia dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni (zob. Hebrajczyków 5:9). 'Poniesienie winy człowieka' jest tym samym, co wzięcie na siebie naszego stanu, naszej sytuacji, pozycji, niemocy, śmiertelności, naszej choroby (zob. Izajasz 53:4). Chrystus zajął nasze miejsce (stał się naszym zastępcą), aby wyleczyć w sobie nasz grzeszny stan.

Gniew Boży opisany jest w Biblii wielokrotnie. W Liście do Rzymian 1:18 Paweł mówi: „Objawia się gniew Boży z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość ludzi, którzy swoją przewrotnością dławią prawdę” (BWP). Grecki czasownik użyty w tym tekście ('objawia się') jest czasownikiem aktywnym i występuje w czasie teraźniejszym – tak jak by to było 'dzisiaj' w czasach Pawła, a nie pewnego dnia w przyszłości, przy końcu świata. Gniew Boży objawiał się już za czasów Pawła, a wersety 24, 26 i 28 opisują, czym jest w rzeczywistości gniew Boży. Paweł mówi, że ponieważ uporczywie odrzucają prawdę i odmawiają otwarcia serc dla Boga, Bóg, po wielu staraniach, „daje im odejść” i „zostawia ich w spokoju” – pozwala im zbierać to, co sobie wybrali. Gniew Boży jest aktem „pozostawienia ludzi”, zaprzestania żarliwej pogoni w celu zapewnienia im zbawienia. Jest to Miłość, która pozwala ukochanej osobie podążać do własnego zgubnego celu, który sama wybrała i do którego uparcie podąża. (Więcej biblijnych przykładów gniewu Bożego przedstawionych jest w blogu [Kwestia kary – część 2.](#))

Kiedy pojmimy, czym w rzeczywistości jest gniew Boży, wówczas zrozumiemy, że gniew Ojca w stosunku do Syna objawił się poprzez zaniechanie czy opuszczenie Chrystusa na krzyżu: „Boże mój, Boże mój, dlaczego mnie opuściłeś?” zawołał Pan Jezus. Gniew Boży to opuszczenie, zaniechanie, pozwolenie na zebranie tego, co ktoś sam sobie wybrał. Paweł potwierdza to w Liście do Rzymian 4:25, gdzie na określenie Bożego postępowania wobec Chrystusa na krzyżu używa tego samego greckiego słowa, które użył w rozdziale 1:24,26,28 na określenie Bożego postępowania wobec zatwardziałych grzeszników. Chrystus został 'opuszczony' przez Boga, by doświadczyć czy zebrać to, co sam wybrał – by stać się naszym Zbawicielem, by miłością przewyciężyć egoizm, by udostępnić nam zbawienie! Dzięki Chrystusowi mamy teraz lekarstwo na swój grzeszny stan. Możemy zostać całkowicie wyleczeni – i dlatego Bóg nie 'da odejść' nikomu, kto zastosuje zwycięstwo Chrystusa w swoim życiu!

Prawa Bożego nie da się zmienić, ponieważ prawo miłości jest szablonem, podstawowym kodem, systemem operacyjnym, zasadą życia, na której całe życie zostało zaprojektowane, stworzone i zbudowane. Życie w Bożym wszechświecie nie może istnieć na żadnych innych zasadach czy parametrach. Zmiana prawa spowodowałaby zawalenie się całego wszechświata – a zatem prawo pozostaje bezzmiennie. Nasz system operacyjny – nasz charakter oraz metody, motywy i zasady – muszą powrócić do harmonii z prawem miłości, i tego właśnie dokonał dla nas Chrystus!

Przejdźmy teraz do następnego zagadnienia:

Jak można wyjaśnić cytat: „Zadaniem Chrystusa było pojednanie człowieka z Bogiem poprzez Jego ludzką naturę, a Boga z człowiekiem poprzez Jego boską naturę.”?

Odpowiadając na pytanie dotyczące pojednania - zauważmy, że Chrystus przyszedł po to, by przywrócić ludzkość do pierwotnego ideału Bożego dla człowieka, a tym samym na nowo zjednoczyć ludzkość z Bogiem. Myślę, że właśnie to autor miał na myśli w pierwszej części cytatu, odnoszącej się do pojednania człowieka z Bogiem, jakiego dokonał Chrystus w swojej ludzkiej naturze.

W moim pojęciu druga część cytatu oznacza, że w osobie Chrystusa, który zszedł na ziemię, boska natura Boga połączyła się z ludzkością, przybliżając tym Boga do człowieka, ponieważ człowiek nie mógł się sam wnieść do Boga. Jedną ze starych chrześcijańskich pieśni mówi: „Zszedł do mojego poziomu, ponieważ nie mogłem wzbąć się na Jego poziom.” Wierzę, że autor odnosi się w tym fragmencie do faktu, że Chrystus udostępnił ludzkości pełnię natury Bożej, ponieważ w naszym upadłym stanie nie moglibyśmy zbliżyć się do Boga ani zjednoczyć się z Nim.

Poglądy lub nauczania postulujące, że Chrystus w jakiś sposób „usiłował wpłynąć na Ojca” by Go uspokoić, by uśmierzyć Jego gniew i skłonić Go do przebaczenia itp., nie znajdują żadnego poparcia w Biblii. Tak więc, jeśli zakładamy, że poglądy autora są w zgodzie z nauczaniem biblijnym, nie mogą one sugerować, że Chrystus kiedykolwiek musiał łagodzić czy odwracać gniew Ojca albo usiłować zmienić postawę Boga wobec grzesznika.

Oto kilka dowodów biblijnych popierających tę pozycję:

- Jezus powiedział: „Nie mówię wam, że ja będę prosił Ojca za wami. Sam bowiem Ojciec was miłuje” (Ew. Jana 16:26-27).
- Bóg jest za nami, Bóg nas usprawiedliwia - a jeśli to nie jest wystarczające, to zauważmy, że Chrystus, stojący po prawicy Boga, tak samo jak Ojciec wstawia się za nami” (zob. Rzymian 8:31-34).
- Jezus jest w każdym detalu taki sam, jak Ojciec; jest On „wyrazem jego istoty” (Hebrajczyków 1:3).
- Bóg Ojciec tak bardzo nas umiłował, że (w doskonałej zgodzie z Synem i Duchem Świętym) zainicjował plan zbawienia (Ew. Jana 3:16).

Podsumowując - w osobie Jezusa jako członka Trójjedynego Bóstwa, Bóg ujawnił ludzkości swoją zbawczą miłość. Przez Jezusa Bóg objawił prawdę o sobie, aby odzyskać nasze zaufanie do siebie. Co więcej, dzięki Jezusowi Bóg na nowo umieścił swoje prawo miłości w gatunku ludzkim, zbawiając, uzdrawiając, odtwarzając i ratując dzięki temu swoje drogocenne stworzenie!